

РЕШЕНИЕ

№ 4922

гр. София, 16.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 17.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Попова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **14129** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следв. от АПК във вр. с чл. 49 ал.4 от ЗКИР.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Заповед № РД -18-38/10.07.2012г. на Изпълнителния директор на Агенция по геодезия, картография и кадастър /АГКК/ за одобряване на КК и КР за територията на район „Студентски”, Столична община, област С. в частта относно имот с идентификатор 68134.1605.4693.1.1, представляващ сграда за енергопроизводство - трансформаторен пост с диспечерски номер 11-566.

Претендира се незаконосъобразност на оспорената заповед в сочената част относно липсата на данни в кадастралния регистър за собственика на имота и неговия титул за собственост, както и за некоректно отразяване на предназначението на имота. Жалбоподателят твърди, че обектът представлява сграда за енергопроизводство – трансформаторен пост, който е енергиен обект по смисъла на §1 т. 24 от ДР на Закона за енергетиката и е собственик по правоприемство. Сочи, че обектът е деклариран и за него са заплащани дължимите данъци и такси. Навеждат се доводи, че по партида на имота в кадастралната карта е допусната грешка- не е нанесен собствения на дружеството трафопост, както и че не е вписан в кадастралния регистър като негов собственик. В жалбата се излагат основания за отмяна на оспорвана заповед поради допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, касаещи нарушена процедура по издаване на същата. Прави се искане съдът да отмени заповед № РД – 18 – 38/10.07.2012г. на изпълнителния директор на АГКК в оспорваната част, като върне

делото във вид на преписка на административния орган за извършване на вписване на „Ч. Разпределение Б.” като собственик на имота със сочения идентификатор и предназначение на имота като сграда за енергопроизводство – енергиен обект по смисъла на §1, т. 24 от ДР на Закона за енергетиката. Претендира направените по делото разноски.

Ответникът- ИД на АГКК чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени доказателствата по делото, обсъди доводите на страните и извърши служебна проверка по реда на чл.168, ал.2 вр. с чл.146 от АПК, приема за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Административното производство по издаване на оспорената заповед е започнало с издаването на заповед № РД-16-31/15.07.2009г. на изпълнителния директор на АГКК е открито производството по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри за територията на район „Студентски”, Столична община, област С.. В съответствие с изискването на чл. 35 ал. 3 от ЗКИР тази заповед е обнародвана в Държавен вестник, бр.65/14.08.2009 г. Въз основа на цитираната заповед, по реда на чл. 45 от ЗКИР, са приети кадастрална карта и кадастрални регистри за територията, които са обявени на заинтересованите лица по предвидения в чл. 46, ал. 1 от ЗКИР ред – чрез обнародване в Държавен вестник. По делото се твърди, че жалбоподателят е направил писмено възражение пред Службата по геодезия, картография и кадастър – С. /СГКК/ с вх. № 94-21458-455/04.08.2011г. относно отразените в приетата кадастрална карта и кадастрални регистри данни за сградите за енергопроизводство. След изтичане на срока за възражения и писмени искания изпълнителният директор на АГКК на основание чл. 49 ал. 1 от ЗКИР е издал процесната заповед.

Съгласно чл. 41, ал.2 от ЗКИР, данните за собствениците и носителите на други вещни права, както и актовете, от които те черпят правата си, се набират от регистрите към картите и плановете, представените актове по чл. 38, ал.1, т.3 и регистрите на общинската и областната администрация. Службата по кадастър е длъжна да се съобрази с представените документи за собственост и да отрази точно данните за собствеността.

По смисъла на нормата на чл. 38 от Закона за кадастър и имотния регистър (ЗКИР) собственикът е длъжен, при поискване от съответното длъжностно лице да представи акт, удостоверяващ правата му върху имота. В тази връзка и чл. 41, ал. 2, т. 2 от ЗКИР постановява, че данните за собствениците и носителите на други вещни права, както и актовете, от които те черпят правата си, се набират включително и от представените актове по чл. 38, ал. 1, т. 3.

В конкретния случай, обект на нанасяне е самостоятелен обект – трансформаторен пост с диспечерски № 11-665. От представените по делото доказателства се установява, че [фирма] е новото търговско наименование на [фирма]. Едноличното търговско дружество с държавно имущество [фирма] е образувано с разпореждане на МС № 46/07.11.1991г., регистрирано по ф.д № 29689/1991г. на СГС. Със Заповед № ДВ – 123 – А от 24.04.2000г. на Държавната агенция по енергетика и енергийни ресурси е преобразувано [фирма] чрез отделяне на [фирма]. С Решение № 1/27.04.2000г на СГС по ф.д. № 6358/2000г е регистрирано [фирма]. На л. 17-20 по делото е представен окончателен разделителен протокол от 31.07.2000г. между

[фирма] и [фирма], а на л. 21 – 24 –Приложение 2.1.1.1 - Списък на недвижимите имоти, собственост на Е. – Столично. Под № 20560 от него фигурира процесния трафопост (л. 23 по делото). С този разделителен протокол, имотът, представляващ енергиен обект по смисъла на т. 23 от §1 от ДР на ЗЕ, трафопостен пост с диспечерски № 11-665 представляващ сграда и подземни комуникации в интегрално единство е предаден в активите на [фирма]. На л. 29-31 по делото е представена служебна бележка, от която е видно че същият ТП е вписан в активите на [фирма] (номер 60, диспечерски номер ТП 11-665, Е. „Изток”) С решение № 21/29.01.2008г на СГС по ф.д. № 6358/2000г е вписана промяна в наименованието на АД, като [фирма] е променено на [фирма]. [фирма] притежава индивидуална лицензия за разпределение на електрическа енергия на обособената територия на З. Б. с рег. № Л-135-07/13.08.2004г. на държавна комисия за енергийно и водно регулиране.

По делото не е спорно функционалното предназначение на процесната сграда с идентификатор 68134.1605.4693.1.1, тоест за енергопроизводство и представлява енергиен обект по смисъла на параграф 1 т. 23 от ДР на Закона за енергетиката (ЗЕ) и е елемент от съответната разпределителна мрежа. Не е спорно и че имот с идентификатор 68134.1605.4693.1.1, представляващ сграда за енергопроизводство, застроена площ 35 кв.м. В издадената справка /л. 84/ е записано предназначение: инфраструктурен обект в сграда.

Съгласно параграф 4 ал.1 от ПЗР на ЗЕ тези обекти следва да са собственост на лицензираните енергийни предприятия. Нормативните актове, уреждащи преноса на електрическа енергия, изключват възможността енергийните обекти и съоръжения да бъдат притежание на трети лица, като в хода на административното производство такива претенции не са предявени. Според постановената практика на ВАС-„Счетоводното записване на процесната сграда в активите на дружеството, характеристиката ѝ на енергиен обект, част от електроенергийна система със специален режим и задължителната законово установена собственост на лицензираното енергийно предприятие върху имуществото, чрез което се осъществява лицензионната дейност, обосновават извод за притежанието ѝ от жалбоподателя” (в този смисъл решение № 1354/26.01.2012г по адм.д. № 12927/2011г на ВАС, решение № 15386 от 4.12.2012г. по адм. дело № 10323/ 2012г. на II отд на ВАС, решение № 9547 от 2.07.2012г. по адм.д № 12774/ 2011г на ВАС).

При нормативната регламентация относно собствеността върху енергийните обекти, административният орган е следвало да отрази в кадастралния регистър като собственик на процесната сграда дружеството- жалбоподател. В производството по Глава пета ЗКИР наред със задълженията на собствениците за доказване правото си на собственост, съществуват и задължения на административния орган за установяване правнорелевантните факти. Видно от молба от 23.05.2013г. от процесуалния представител на АГКК е ангажирано становище, че за поземлен имот 68134.1605.4693.1.1 собствениците и носители на други вещни права не са изпълнили задължението си за представяне на данни и актове по чл.112 от Закона за собствеността, от които черпят права. Видно и от приложената справка /л. 82 по делото/, че е налице отбелязване: липсват данни за собствеността.

Въпреки, че дружеството –жалбоподател не е проявило нужната активност в конкретната процедура по изготвяне на КК и КР, /по делото няма данни да е представило пред административния орган документи по чл. 38, ал.1 т. 3 от ЗКИР/, то неизпълнението на това задължение не освобождава обаче, административният орган

от неговото задължение да събере данни за собственика и актовете, които установяват правата му съгласно цитираните по-горе правни норми. Правото на собственост на дружество следва от самия закон, а именно: Закона за енергетиката (ЗЕ). За събирането на данни за собственика задължения имат както административния орган, така и собствениците на имоти, в обхвата на изработената кадастрална карта по аргумент от чл. 41, ал. 2 и чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗКИР.

При издаване на оспорения индивидуален административен акт е допуснато неправилно приложение на материалния закон. Съгласно чл. 41, ал.1 ЗКИР кадастралната карта и кадастралните регистри се създават чрез обединяване на данни, които: 1. се съдържат в карти, планове, регистри и друга документация, одобрени по реда на отменения Закон за единния кадастър на Н. република България, отменения Закон за териториално и селищно устройство, Закона за собствеността и ползуването на земеделските земи и Закона за възстановяване на собствеността върху горите и земите от горския фонд, имат характер на основни кадастрални данни и отговарят по съдържание и точност на изискванията, определени с наредбата по чл. 31; 2. са набрани чрез геодезически, фотограметрични и други измервания и изчисления. Данните за собствениците и носителите на други вещни права, както и за актовете, от които те черпят правата си, се набират от: 1. регистрите към картите и плановете; 2. представените актове по чл. 38, ал. 1, т. 3; 3. регистрите на общинската и областната администрация.

Съгласно чл. 38, ал.1, т.3 от ЗКИР и чл. 39, ал.3 от Наредба №3/2005г. за съдържанието, създаването и подържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, собственикът, съответно носителят на друго вещно право, е длъжен да представи на служител от Службата по геодезия, картография и кадастър или на лицето, определено със заповедта по чл. 35, ал. 2, при поискване акт, удостоверяващ правата му върху имота.

От друга страна обаче, съгласно чл.41, ал. 4 ЗКИР в кадастралния регистър на недвижимите имоти не се посочват данни за собствениците и носителите на други вещни права, както и за актовете, от които те черпят правата си, когато такива не бъдат установени по реда на ал. 2. Съгласно чл.41, ал. 2 данните за собствениците и актовете, от които те черпят правата си се набират от регистрите към картите и плановете, представените актове по чл. 38, ал. 1, т. 3 ЗКИР, регистрите на общинската и областната администрация.

Липсата на данни в кадастралния регистър за процесния имот, че е собственост на дружеството означава, че ответникът не е изпълнил задълженията си по закон за набирането им, по предвидените в закона способности, което пък представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, установени в ЗКИР и в Наредба № 3/2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, при изработване на кадастралния регистър за имота.

Няма данни за спор за материално право относно процесната сграда.

С оглед изложеното оспорената част от заповедта следва да се отмени и делото да се изпрати като преписка на административния орган за ново произнасяне съобразно изложените мотиви.

При този изход на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответника следва да бъде осъден да заплати на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място] разноски в размер на 50 лева платена държавна такса.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ заповед № РД-18-38/10.07.2012 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър за одобряване на кадастрална карта и кадастрален регистър за територията на район „Студентски”, Столична община, област С. в частта относно посочването на данни за собственост в кадастралния регистър по отношение на обект с идентификатор 68134.1605.4693.1.1, представляващ сграда за енергопроизводство - трансформаторски пост.

ИЗПРАЩА делото като преписката на изпълнителния директор на АГКК за ново произнасяне съобразно мотивите на настоящото решение .

ОСЪЖДА Изпълнителният директор на Агенция по геодезия, картография и кадастър, [населено място] да заплати на Ч. [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място],[ЕИК], сумата от 50 (петдесет) лева разноски по делото. Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните чрез връчване на преписи.

СЪДИЯ :